

ἀγριοσκάντζικας ὁ, Κεφαλλ. ἀγριοκάντζικας Κρήτ. ἀγριοσκάντζικο τό, Σύμ. ἀγριοσκάντζικο Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκάντζικας.

Τὸ φυτὸν ἀγριοκαυκαλήθρα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόσκαρφη ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκάρφη.

Τὸ φυτὸν ἀγριοσκάρφι, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσκάρφι τό, ΘΧελδράχ 47.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκάρφι.

Ἄγρια φυτὰ τοῦ γένους τῆς κονύζης, τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) 1) Κόνυζα ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Χριστοῦ (inula oculus Christi). 2) Κόνυζα ἡ εὐώδης (inula pulicaria odora). [**]

ἀγριόσκιλλα ἡ, ἐνιαχ. ἀγριοσσίλλα Λεξ. Βερ. 138 ἀγριασκέλλα Θήρ. ἀγριόσκιλλα ἀγν. τόπ. ἀρκόδθιλ-λα Κύπρ. ἀβρόδθιλ-λα Κύπρ. ἀρκόδθιλ-λος ὁ, Κύπρ. ἀβρόδθιλ-λος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκίλλα. Ὁ τύπ. ἀγριόσκιλλα καὶ παρὰ Δουκ. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους τοῦ ἀρκόδθιλ-λος καὶ ἀβρόδθιλ-λος πβ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνῶν 41 (1929) 47 κέξ.

1) Τὸ φυτὸν ὀρνιθόγαλον τὸ Ναρβωνικὸν (ornithogalum Narbonense) καὶ ὀρνιθόγαλον τὸ Πυρηναϊκὸν (ornithogalum Pyrenaicum) τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae) ὅμοια πρὸς σκίλλαν ἢ ἀσφόδελον ἐνιαχ. 2) Σκίλλα ἡ παράλιος (scilla maritima), τῆς ὁποίας ὁ βολβὸς χρησιμοποιεῖται πρὸς ἱασιν τῶν πληγῶν Κύπρ. Συνών. ἀγριβασιλίτσα 2, βασιλίτσα, σκιλλοκρομμύδα. 3) Ὁ ἀσφόδελος Κύπρ. [**]

ἀγριοσκιλλῆ ἡ, ἀμάρτ. ἀβροδθιλ-λῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριόσκιλλα κατὰ τὰ εἰς -ῆ ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν ἀγριόσκιλλα 2 καὶ 3, ὁ ἰδ. : Ἄσμ.

Ὁ μαῦρος σ' ἂν ἐφούσκωσεν τθαὶ τὸ σπαθί σ' ἂν κόβῃ, ἀβροδθιλ-λῆς εἶδει πολλὰς τῶν ἂς πὰ νὰ κατακόβῃ.

ἀγριόσκιнос ὁ, Ἰων. (Κρήν.) ἀρκόδθινος Καλαβρ. ἀρκόδθινος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκίνοσ.

Ὁ σκίνοσ ἐν τῇ ἀγριωτέρᾳ του μορφῇ ἔνθ' ἂν. || Ἄσμ. Λαλεῖ του, πίσω πεθ-θερὲ τθαὶ τὸ σπαθίν μου κόφκει.

— Ἐδεὶ θρούμπους τῶν ἀρκόδθινους, δῶσ' του νὰ ποθυμάνῃ Κύπρ. [**]

ἀγριόσκινοπα ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκινόπα.

Τὸ ἀγριόχορτον κόνυζα ἡ δυσεντερικὴ (pulicaria ἢ inula dysenterica) τοῦ γένους τῆς κονύζης, τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). Συνών. ἄγριο χαμόμηλο (ἰδ. χαμόμηλο), ψυλλόχορτο. [**]

ἀγριοσκολύμπρι τό, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκολύμπρι.

Τὸ ζιζάνιον κάρδος ὁ πυκνοκέφαλος (carduus pycnocephalus) τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν ἀγκαθίων, τῆς

τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), πιθανῶς τὸ ἀρχ. κίρσιον (Διοσκ. 4,117) μὲ ὑψηλὸν τὸν κορμὸν, ὅμοιον πρὸς τὸν κορμὸν τοῦ ἀκανθώδους ὡσαύτως σκολύμου. Συνών. μαρουλάγκαθο, φιδάγκαθο. Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 443. [**]

ἀγριοσκορδί τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ μεταγν. οὐσ. σκόρδιον. Παρατηρητέος ὁ καταβιβασμὸς τοῦ τόνου.

Ἄγρια εἶδη κορμίου τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae) καὶ δὴ κρόμμυον τὸ Νεαπολιτανικὸν (allium Neapolitanicum). Συνών. ἀγριόσκορδο. [**]

ἀγριόσκορδο τό, ἀμάρτ. ἀγριοσκόρδο Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκόρδο.

Ἀγριοσκορδί, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριοκρόμμυδο 2 β, ἀγριόπρασο 4 καὶ 5. [**]

ἀγριοσκορδύλλι τό, Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκορδύλλι.

Χόρτον ἄγριον, ἐδώδιμον, πιθανῶς τὸ ἀγριοσκορδί, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόσκουπα ἡ, Ἀθ. Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκούπα.

1) Τὸ φυτὸν σόργον τὸ κοινὸν (sorghum vulgare) τῆς τάξεως τῶν σιτηρῶν (gramineae) Ἡπ. Συνών. σκούπα.

2) Σάρωθρον ἐξ ἀγρίου θάμνου ἔχοντος πολυπληθεῖς λεπτὰ κλάδους Ἀθ. Συνών. τσαλόσκουπα. [**]

ἀγριοσκουρουπανθῆ ἡ, ἀμάρτ. ἀγκοσκουρουπανθῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκουρουπανθῆ.

1) Τὸ φυτὸν προσωπίς ἡ στεφανιανή (prosopis stephaniana) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae), τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς κτηνοτροφικὸς. 2) Τὸ φυτὸν ἀκακία ἡ λευκή (acacia albidia), πιθανῶς ἡ λευκὴ ἀκανθα τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 4,2,8). [**]

ἀγριόσφυλλο τό, κοιν.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριόσφυλλον.

Ἄγριος κύων.

ἀγριόσφυλλος ὁ, κοιν. ἀγριόσφυλλος Κρήτ. ἀγριόσφυλλος Μέγαρ. ἀγριόσφυλλος Λεξ. Περίδ. ἀρκόδθυλλος Κύπρ. ἀγριόσφυλλο Καλαβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σκύλλος, παρ' ὃ καὶ τσοούλλος. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγριόσφυλλος πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

1) Ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς δάσεσι διατῶμενος κύων Καλαβρ. 2) Ὁ ἀγριαίνων, ὁ μὴ τιθασὸς κύων κοιν. 3) Λύκος Μέγαρ.

ἀγριόσφυρνο τό, ἀμάρτ. ἀγριόσμερνο Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σμύρνο.

Τὸ φυτὸν σμύρνιον τὸ μελανοσέλιον (smyrniolum-atrum) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae). Συνών. ἀγριοσέλινο 1 β (γ). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κυκλ. [**]

